

A kisteleki fúvósok zenekara

„A Kisteleki Művészeti Iskola id. Vándor Rudolf fúvószenekara 1987-ben alakult Törökgyörgy József vezetésével. A zenekar irányítását 1989-ben Czírok Zoltán vette át. Eleinte Kistelek és a környező települések rendezvényein léptek fel, majd egyre rangosabb fesztiválokra és versenyekre kaptak meghívást... Műsorukon a tradicionális fúvószenekari művek mellett musicalrészletek, filmklágerek, könnyűzenei darabok szerepelnek. Az együttes a helyi mazzorettszervelettel is együttműködik... – tudatja a maguk örömeire készített cédejük ismeretében a legfontosabbakat a zenekar.

Együtt a világtörő nagy csapat. Ünneplőben a kisteleki zenekar. (Fotó: Nacsá Jánosné)

sítésen, a koncert fúvószenekari kategóriában arany, a show kategóriában pedig kiemelt arany minősítést kaptak. Czírok Zoltán zenekarvezető karnagy mellett karnagytagok Kovács István, és a kezdetektől megbecsült segítő a szakmai munkában: Bakó Bálint fafúvós zenetanár.

A zenekar tagjai: Gyuris Réka (pikoló, fuvola), Harmath Ágnes, Tölgyi Orsolya, Budai Hajnalka, Dékány Petra (fuvola), Kasza Anikó (oboa), Kovács Anita, Vastag István, Kovács András, Varga Zoltán, Kovács Csaba, Csizsár Ibolya, Rostás Gábor, Bakó Bálint, Lovas Adél (klarinet),

Keszera Éva (fagott), Tölgyi Gyula altszaxofon, Bozó Tamás (tenorszaxofon), Kasza Zsolt (vadászkiürt) Papp Orsolya, Magyar Norbert, Kádár Timea (szárnykiürt), Kárpás Zoltán, Jeremiás Csaba (mélyszárnykiürt), Zelei Miklós, Gömöri Balázs (bariton), Farkas Tamás, Laczkó And-

rea, Palotai Ferenc, Kakuszi Erika, Kerner Mariann (trombita), Csikós Zoltán, Raffai Máttyás (harsona), Tóth Róbert, Csontos Gábor, Nagy Róbert, Sztankovics Sándor (tuba), Gyuricza Aliz, Békési Csaba, Kakuszi Tibor, Szabó Gábor, Tóth Ferenc (ütőhangszer).

Jártak Dániában, Olaszországban, vendégül fogadtak más országbeli zenekart, köztük Lovran városát. A Csorvási Nemzetközi Fúvószenekari Verseny különdíjasai, a hasonló gyűlések pedig nagydíjasai. Tavaly a IX. Országos Fúvószenekari Minő-

A zenetanuláshoz mindenképp előtér, gyerek és hangszer kell. A főbbi, például a „jó fül”, „erős ajak”, „hosszú ujj” már jön magától. A tanár rendszerint ott van. A próbatérenben fütnek. És a kotta, a hangtan alap (szolfézs), amit aztán senki se kedvel igazán. És ha mindez évig elart: az érdeklődő diákból zeneértő, zeneszerető felnőtt lesz. Legalább is ezt vallja a legtöbb zeneoktató pedagógus. Állítólag a zenélni tudó gyermeknek lesz önbizalma, fellépési biztonsága. Megtanulja míg a zenét tanulja. Csengelén lestük meg, épp a félévi összegző szereplés kapcsán, hogy miképp is történik ez manapság.

Novák Kati két lányával már fél kettőkor beült. Alkalmas helyet találtak az alkalmas színházzá alakított tornateremben. Olyat, ahonnan jól látható Barbara, ha majd táncol. Az oldalbejáratnál, közel a fellépők öltözőihez. (Innen hamarabb a segítség, ha netalán valami hirtelen baj támadna a fellépés előtt). Köröztünk már haját igazítanak, sminket élénkítenek. Igazodnak a ruhák királyira, tündérisasszonyhoz, vadászatra. Távcsöves puská, (persze, műanyag) tölténytár, festett cicabajusz, egérkeálarc is kellékei a világot jelentő csengelei deszkának. Művészeti összegzésre készül Csengele. Érkeznek a faluházba a felnőttek is. Kicsit tétovák: hova üljenek, kinek köszönjenek? Tóth Barbarának ez az első igazi megmérettetés. Az általánosban másodikos kisleány első táncos a művészeti iskolában. Tanárai zenét, színpadi játékot, táncot tanítanak. Előadás másoknak, vizsga – maguknak. Novákék asszonylányával eljött még a kis Alexandra, a szomszéd Bence, és annak anyukája, Szabó Lajosné. A Móra utcai nézők kicsit izgulnak, habár baj nem lehet, Barbara és színpadi párja Longa Ádám – jól begyakorolták a táncot.

Megszólalt a réz, Csengelén...

– Járt néptánca – mondja Kati anyja, utalva Barbara fellépésére – Tanulta volna a furulyát is, csak később kéne maradnia, hamar sötétedik télen. És nem is lenne már ideje játékokra...

A gyermeki vágnak először mindig a környezet szab határt...

Csengelére máshonnan járnak a művészeti iskola nevelői. az oktatást szegedi csapat indította, több éve. Fizes, vagyis az oda járóknak pénzbe kerül. A hét meghatározott napjaira szegődött el tanítónak a Czírok házaspár. Zoltán karnagy, a híres kisteleki fúvószenekar vezetője, az ottani művészeti iskola tanára; Zsuzsa a feleség, mazzoretteket tanít majd, most a faluházi műsor házigazdája. Biztatással, nyugtatással él majd ahogyan a fél iskolával, hiszen az újak közt, ők az első fellépők, nagy az izgalom. Ha hozzávesszük a zongorajátékos Mester Szabó Gabriellát, bátran mondhatjuk, hogy a pénzért oktató művészeti iskola tanárai jattékkal, hallgatással keresik a kenyérré válót. Szép és hasznos foglalkozás. A csengelei iskola vezetői is eképpen gondolják, a faluvezetők is. Mivel falunapokon, más közös összejöveteleken látható, hallható az ifjanc mű-

vészpalánták, akár úgy is fogalmazhatunk: csengőtől cseng Csengele!

A biztonság kedvéért, Czírok tanár úr beállítja a hangot a trombitán Dóczi Orsolyának, Mester Szabó Gabriella illő kíséretet fog hozzá a zongorán. A fényes zeneszerszám megszólal, ha nem is úgy még mint Luis Armstrongé, bár rekedt kicsikét, de idővel a zenevilág leendő katonái igazodnak a hanghoz, útemre fűjják a dalt s bizonyára zeng is a hangszer, mint az Illés zenekar-nál: Ta-tarada-dam! Ifjaink lépést váltva tán többre vágnak, mint a gürcölős élet mindennapjai megkövetelnek. Ennek okán két hatalmas réztölcser illesztődik egymás mellé a csengelei pódiumon. Sutka Mihály és Kovács László a tubái ezek. Czírok tanár úrral még egyszer átfutnak az anyagon, vagyis: átfúnak a réztölcseren. A brummogó hangot elegánsan keletkezett tuba nélkülözhetetlen a fúvószenekarok összeállításánál. Ahány van belőlük, annyit használnak. Nagyon sok mégse lehet, mert az iskolai keret más hangszerekre is kell, hiszen egy ilyen szépen buffogó, csillogóra fényelt tuba – körülbelül 150 ezer forint. A pénzt, a legtöbb he-

lyen erre az önkormányzatok adják. (Persze, ha a hangszer-árak határoznák meg a művészeti iskolák zenekarainak az összetételét, lenne olyan tüzet, amely füttykórust és zümm-zümmölő bandát finanszírozna csupán, mert hogy annak hangszerei olcsók. Hála Istennek, tudtuk meg, a csengelei nem ilyen.)

A vizsgaelőadáson szépen szólhattak a tubák mellett a trombiták, harsonák, vadászkiürtök, baritonok. A nótaszereget ember gyakorta kíváncsi, ki miért épp azt a hangszer választotta, amelyiken játszik. Kovács László és Sutka Mihály tubás azt felelte, hogy „erre állt rá a szájuk. Vagyis a trombita fúvóka „fölgöyrté az ajkukat” s nem is szólalt meg, hiába akarták. Sutka úr a félegyházi géplakatos iskola növendéke, és a csengelei állomás mellől jár a faluba, hétközi tubaprobára, pár kilométer az út. Kovács László alsó-csengelei és még a falusi általános iskola felsőtagozatában nyomja a suliipart, szintén bejáró. Könnyen viseli, hogy zenésztársa rá, mint kisebbre keni az öltözöben a színpadi tubaduett összhangjának pilanatnyi megingását.

A rutinos csengelei „rezezek”, a második előadás részben fellépő Bagi Róbert, Vö-

rös Judit, Bánhidai Bernadett és Czombos Regina trombitás, Gyovai Mónika vadászkiürtös, Balázs Zoltán baritonos, valamint Vörös József harsonás már olyan szépen együtt játszottak az említett tubás Sutka Mihállyal, mint-ha piciny koruk óta mást se csináltak volna, minthogy a csengelei faluházba járnak zeneórára. Régóta fűjják együtt, s ahogy én a végén a Radetzky-marsot hallom (a rossz fülemmel), szemrebbene nélkül kiszolgálhatnának akár egy kisebb lakodalmat is. Na, hogy ebbéli megállapításom ne vesszék kárba, a műsor végén egyikük át is nyújtja zenekara névjegykártyáját. Mondván: ballagásra, családi ünnepekre – szaxofonnal, szintetizátorral, dobbal felszerelve – bármikor kaphatók. Lányok nélkül, régi barátokkal.

Voltak, vannak s lesznek is itt jó zenekarok.

Muhélek nagyobb fiában, akárcsak a csengelei rezes ifjakban – van spiritusz! Zoltán hatodikos. Lajos nagyapa már korábban ellátta kellő számú dobbal, verővel, cintányérral s kapott ehhez az ifjanc külön házat az udvarban. (Kicsit távol az ösöktől) Azóta úgy jár kezébe, mint valamikor járhatott Ginger Bakeré, a világhírű Cream együttes dobosáé. Bár Zoltán a csengelei ütősök csapatában (Greksa Tibor kiseggyüttese) szórja még a megszabózott, vagy éppen kántárjára fogott negyedeket, nyolcadokat, de ki állhatná útját a világhír felé, hiszen, mint láttuk, Turi tátaék dobosok, Tibor apa, Kati anyja szívből fakadóan tapsolt a fergeteggel-dörgőzörgő zenebonán, és Kati húga szintén zenész, vagyis: a kezdő művészek csoportjában táncol. Kezdetnek, mindenképp megteszi. Odébb a kistelekiek – ütősök, fúvósok, táncosok – már a világot jelentő, európai deszkákat döngetik. Többszörös díjazottjai a zenészek és a táncosok versenyeinek. No, de az ő történetük – más mise!

Színpadi fellépés előtt a csengelei ifik táncos csapata. (Fotó: Gyenes Kálmán)

Kedves Környékbéliek!

Gondolkodtak már azon, hogy mi a zene? Nem azért kérem, mert hétfőn többen hallgattuk végig a csengelei művészpalánták vizsgaelőadását s annak zárultával jómagam elémkedtem: mi a szerepe a zenének életünkben? Idegesítő láрма? Megnyugtató kellemesség? Kötelező munka, pénzkereső foglalkozás? Nagypák, nagymamák, apák, anyák, ismerősök, kíváncsiskodó idegenek ültünk a faluház nagytermében – ott, ahol minden más faludolog történni szokott – s látuk-hallottuk, amint a kicsik és a nagyok zenéltek. (A művészpalánták szerepeltek, fantáziájuk kézzel fogható, szemmel látható munkáit is közszemlére tették). Azok gyűltek össze ezen a kora tavaszának simán beálló februári délutánon, aki kedvet éreztek az effajta közös játékra.

Tele volt a nagyterem, (nem számoltam meg, de száznál többen lehettünk) a csengelei iskolások pódiumbéli bemutatkozásán. Azon furulyahangon szólaltak népdalok (A fiúmei kikötőbe áll egy hadi hajó” – kezdetű például), rezek kiürtölték formájába az operettet, (többek között: „A Radetzky-induló-t”), zongorajáték kísért trombitadallamot, és megszólalt egy tuba duett is. (Az előadott művek címeit igazából csak a hozzáértők ismerhették, igaz, mind-mind beolvasta bemutatásukkor a nyolcadikos Süli Márti). Ugyhogya: tette dolgát a fölkészítő tanár, s azok is, akik a művészet tanulására adták fejüket.

A csengelei zenevizsga kicsit mindnyájunkat ráébresztett a zene szépségére, a dallam, a ritmus életünkben betöltött nélkülözhetetlen szerepére. Szoktuk mondani, aki a zenét szereti, rossz ember nem lehet, akinek muzsikával teli a lelke másképp szemléli a világot – meg ilyesmi. Ezért, ha tudálkoskodó fogalmazásba torkollanék: a zene a hangok egymásutánisága. Dallammá formálva, ritmusba ágyazva, hangszeren előadva. Összekötő becapla lehet világrésznek, tájnak, emberek csoportjának. A Beatles, Freddy Mercury, Madonna, Spice Girls – hogy csak a pop műfajából merítsünk a példát – dalai hallatán milliók éreznek hasonlót. Éneklük, dúdolják. (És azt sem szégyellhetjük hogy a „komám asszony kokasa, kokasa” meg „a rendes ember én már nem leszek” strófák dallama nekünk – és remélem a kedves környékbélieknek is – igazán kedves.) A mulatás, a zenehallgatás fölvidít mindnyájunkat. És, ha hiszik, ha nem: régóta vallják a zenetanútok, hogy a zenét éppúgy tanulni kell, mint a matematikát, vagy a történelmet. Akkor fűjhatjuk is az egészét, és ne nagyon szóljanak meg érte, de eddig én azt hittem, hogy a hajnalitjai lakodalmi közös ortájozás – amit néhány pohár ital igazán megsegít – magától jó, hiszen sohasem jártam zeneiskolába.

Persze, ez semmiképp se vessze vissza önöket, hogy elolvassák a zenéről írottakat. És arra sem jogosítson bármelyikünket, hogy a mondás szerint: „fűtüljön” az ifjú csengelei rezek munkájára. A zene szeretetére buzdít minden kedves olvasót:

Majoros Tibor

Tízmilliósi beruházás

Munkatársunktól

Ma, szerdán délelőtt 11 órakor tervezgetett tárgyalást tartanak az öttömösi polgármesteri hivatalban. A beruházás várható költsége kömbeszéles témája a helyi

művelődési ház felújítása. Az épület tetőszerkezetét fogják kijavítani, illetve belső átalakításokat is terveznek. A ruházás várható költsége kömbeszéles témája a helyi

VALENTIN-NAPI AJÁNDÉK!

HIRDETŐPARTNEREINKET 2 db MOZIJEGGYEL AJÁNDÉKOZZUK MEG LAKOSSÁGI APRÓHIRDETÉS VAGY VALENTIN-NAPI ÜDVÖZLET FELADÁSA ESETÉN.

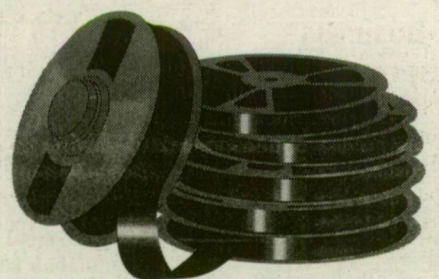
Hirdetésfeladás ideje: február 8–9.

A film címe: Szívörvény

A vetítés ideje: február 14.,

Valentin-nap, 20 óra.

Helyszín: **Cinema City, Szege Plaza**

Az ajánlat csak az ügyfélszolgálaton, személyesen feladott hirdetésekre vonatkozik.

A jegyeket az apróhirdetés feladásakor lehet átvenni.

A jegyek korlátozott számban állnak rendelkezésre.

Majoros Tibor